

MÓN I MEMÒRIA

HISTÒRIES DE MENORQUINS

>> Ve de la pàgina anterior

Pasqua a diferents llocs (Son Felip, ses Tavernes, Son Angladó, etc.) amb el consiliari, els delegats, etc. Els diumenges, després de la missa de les dotze a la Catedral, es feia escola per aprendre a llegir, escriure i fer comptes (sumar, restar...). A les 12:30 h. primer hi havia la catequesi del senyor Pedro Salord i, a continuació, una hora d'escola a ses Andrones, aprofitant que les monges cedien les aules per a aquesta activitat, i, que algunes joves d'Acció Catòlica, impartien les classes. Parlam dels anys cinquanta. Segons hem sentit explicar, alguns senyors de lloc es van oposar a aquesta formació, ja que no la trobaven necessària. Paulín es va formar en aquest ambient i donava xerrades al camp durant els anys seixanta, as Tudons, a ses Tavernes... Es pot dir que coneixia a quasi tots els pagesos, joves i majors, potser per açò era molt santjoaner.

Anys venidors, també va prendre part en els Cursets de Cristiandad. Eren un grup de 4 o 5 joves que anaven a missa a les 6 del matí cada divendres a la Catedral, i alguns dissabtes partien a Mallorca, al santuari de Santa Llúcia, on feien els cursets. En els anys setanta, l'Acció Catòlica va perdre el seu lloc en una societat que havia canviat, i va ser substituïda pels moviments cristians i progressistes a les parròquies, no hem d'oblidar que és durant aquests anys que es funden les noves parròquies de Sant Esteve, Sant Rafel i Sant Antoni Maria Claret.

A Sant Miquel

He de dir que Paulín Gorrias també va ajudar a la vida del C.C. Sant Miquel. S'hi dedicà quinze anys (1943-1958). A Sant Miquel va conèixer el senyor Martí Domingo, capellà de molta personalitat, i el senyor Antoni Seguí, un seglar compromès amb els joves de les classes populars, fadrí, i que tenia fàbrica de sabates a Ca sa Milonària. Sempre va estar agraït a aquests dos homes per haver-li descobert un camí vital a través de la fe i el servei i ajudar-lo en la seva formació humana i espiritual. Va anar a catequesi allà i va fer catequesi i teatre els diumenges de capvespre, fins que es va casar. Sí, Sant Miquel era la casa del teatre popular; durant uns anys, al llarg de la dècada dels quaranta, en feien cada diumenge a les cinc del capvespre: sainets, comèdies, algunes peces clàssiques..., amb en Joan Gelabert i altres aficionats. No tenien gaire temps per assajar. Cal dir que la sala s'omplia de gent. D'aquells capvespres al teatre de Sant Miquel, sempre en va contar anècdotes: un dia van fer pujar un ase dalt l'escenari, un altre dia van dur un moix i va dir que el faria desaparèixer i, efectivament, el va

Paulín Gorrias i Rafel Oleo reben al nunci apostòlic en la seva visita a Menorca el 1957. La fotografia està feta dalt sa costa nova. FOTO POSADA PER JOAN BAGUR TRUYOL A FAM

Dalt a l'esquerra, amb la gran família d'homes del Centre Catequístic de Sant Miquel. FOTO POSADA PER ANDREU SALORD A IAM

amollar i va desaparèixer. Era el teatre de la improvisació, de fet, tenien un apuntador dins l'escopinya central a qui no feien cas. I en una funció, l'home, cansat que l'ignoressin, el va agafar per una cama i li va dir: «No t'amollaré fins que no repetesquis el que jo dic». Un altre dia, per a un decorat, un va dur un cobertor de casa sense permís i sa mare, que era entre el públic, ho va descobrir... Aquesta afició seva pel teatre li va tornar quan va ser president de l'Esplai, i amb en Josep Maria Mompó, na Maria Nadal i molts altres, van crear un grup de teatre amb el qual van fer algunes representacions durant uns anys.

Paulín, delegat de l'equip de futbol. FOTO FAMÍLIA GORRIAS PONS

La fotografia al santuari de Lluc correspon al viatge a Mallorca de 1990 del grup de matrimonis que formaven part dels Equips de la Mare de Déu. A dalt, d'esquerra a dreta: Pere Melis i Mari Nebot, Leo Gener i Pili Florit, Nina Marquès i Martí Coll, Paula Pons i Paulín Gorrias. A baix, Berto Vidal, consiliari, i Carmen Almagro. La foto la va fer Santiago Serra, marit de na Carmen.

La intervenció social des de l'Església

Un altre àmbit religiós en què va participar van ser en els «Grups de matrimonis» que es van formar a les parròquies, i que van tenir consiliaris com Javier Carnicero, Pere Oléo, Miquel Anglada,

Francesc Triay i Berto Vidal. Quan van entrar els «Equips de la Mare de Déu» a Menorca durant els anys vuitanta, impulsats per Maria Dolors Amat i Codina, es va crear primer un grup a Ferrières i, posteriorment, a tots els pobles de l'Illa, i els «Grups de matrimonis» van passar a ser «Equips de la Mare de Déu». Ja jubilat, va entrar al grup de Vida Creixent, creat el 1993 pel doctor Mateu Seguí, amb Sebastià Taltavull, amb la idea inicial de crear un moviment cristià de gent major de 55 anys. Paulín Gorrias i Paulina Pons van ser coordinadors de Vida Creixent a Menorca, entre 1998 i 2001, en substitució de Mateu Seguí Mercadal. Gorrias va ser també tesorero de Càritas. També va participar en el món socioeducatiu. Entre 1970 i 1975 va ser president de l'Associació de pares d'alumnes de la Consolació i, entre 1992 i 1995, membre del Consell Escolar de l'IES Maria Àngels Cardona.

L'Esplai, la cultura i el compromís

L'any 1989 va ser president del Centre Esplai de La Caixa; el 1994 en va ser secretari i, el 2001, novament president. Són uns anys de gran activitat de l'associació: la coral dirigida per Rita Marquès, el grup de teatre dirigit per Josep Maria Mompó, les conferències, els balls, les excursions, els viatges, les celebracions anuals i la vida social que en el sí de l'entitat es desenvolupa. Aquesta actitud de participar en la vida del poble el porta a escriure articles pel diari Menorca i el setmanari «El Iris», a participar en el concurs Josep Vivó de glosa escrita, a impartir catequesi a Sant Miquel i a Sant Antoni Maria Claret, a fer durant un any classe de religió a l'escola Joan Benejam. També va participar en el moviment Auxilia, creat a Barcelona el 1952, d'àmbit estatal, sense ànim de lucre, que tenia com a objectiu, mitjançant activitats concretes, la inclusió social i cultural de les persones amb discapacitats físiques. Durant els anys noranta va tenir també una etapa de compromís polític, amb el CDS, encara que mai no ocupà un càrrec institucional. Posteriorment, va donar suport al seu fill, Joan, regidor del PSOE, tancant la llista que en Joan encapçalava.

La família

El primer de maig de 1959, a la capella del palau de Cal Bisbe, el bisbe Bartomeu Pasqual Marroig va casar Paulín Gorrias i Paulina Pons, que van anar a viure amb els pares d'ell a una nova casa davant Calós. Paulín i Paulina van tenir quatre filles i quatre fills: Joan (1960), Pere (1961), Maria Assumpció (1963), Pau (1964), Jesús (1966), Teresa (1967), Maria Auxiliadora (1970) i Anna (1974). La seva esposa, Paulina, té avui 93 anys. Pau va morir el 22 de febrer de 2007, als 84 anys.